

USNESENÍ

Okresní soud v Liberci rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Reginou Sypeckou jako samosoudkyní ve věci ve věci žalobce **Ing. Jiřího J** █████, nar. █████, bytem █████ █████ zastoupeného JUDr. Petrem Ulmannem, advokátem se sídlem Jestřabí 974, Liberec, proti žalované **Gabriele H** █████, nar. █████, bytem █████ █████ zastoupené Mgr. Janem Zrnovským, advokátem se sídlem Moskevská 637/6, Liberec, o žalobě na obnovu řízení podané žalovanou,

t a k t o :

- I. Návrh žalované na obnovu řízení vedeného u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 32 EC 15/2012-131, se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 32 EC 15/2012-96, který nabyl právní moci 15. 1. 2014, uložil soud žalované zaplatit žalobci 30.000,- Kč se 7,75% úrokem z prodlení od 26. 10. 2010 do zaplacení a dále nahradit žalobci náklady řízení. Soud vzal za prokázané, že žalobce poskytl žalované dne 11. 10. 2010 půjčku ve výši 30.000 Kč, kterou se žalovaná zavázala vrátit do dne 25. 10. 2010, toto však neučinila. Žalovaná založila svou obranu na tvrzení, že půjčka byla vrácena žalobci dne 6. 12. 2010 v dopoledních hodinách v penzionu v Liberci jejím manželem Zdeňkem H █████ který si na zaplacení dluhu půjčil od Ing. R █████, potvrzení o vrácení dluhu však neseřsali. Toto tvrzení mělo být doloženo čestným prohlášením Ing. Jiřího R █████ ze dne 22. 3. 2012 a jeho svědeckou výpovědí. Tento svědek však před soudem vypověděl, že čestné prohlášení on sám neseřsival, pořádně si jej při podpisu nepřčetl a popřel, že by byl svědkem předání částky 30.000,- Kč žalobci. Svědek pouze potvrdil, že panu H █████ půjčil částku 34.000,- Kč, kterou mu předal v obálce v předsíni Pensionu Bucharka. K poskytnutí této půjčky však muselo dojít až na podzim roku 2011, neboť svědek uvedl, že čestné prohlášení z března 2012 podeřsal zhruba půl roku po té, co tuto půjčku poskytl. Soud proto dospěl k závěru, že manželé účelově nasměřovali jednu ze svých půjček k dosud neuhrazenému dluhu vůči žalobci. Soud dále vycházel ze svědeckých výpovědí Libora V █████ a Jaroslavy J █████, manželky žalobce, kteří před soudem uvedli, že dne 06. 12. 2010 byl žalobce od ranních hodin až do odpoledne ve Vřestarech u Hradce Králové, kde měl pravidelnou schůzku vztahující se k výstavbě domu, kterou zajišťovala jeho stavební společnost, a také z předložených fotografií umístěných na internetu s datem pořizení 06. 12. 2010, diáře Jaroslavy J █████, ve kterém byla dne 06. 12. 2010 zachycena poznámka o cestě žalobce do Vřestaru u Hradce Králové a z fotokopie paragonu z restaurace v Kuklenech u Hradce Králové ze dne 06. 12. 2010. S ohledem na

uvedené soud tehdy dospěl k závěru, že žalovaná neunesla důkazní břemeno o svém tvrzení, že půjčenou částku již žalobci vrátila.

Nyní se žalovaná domáhá žalobou odeslanou a doručenou soudu dne 30. 10. 2015 a doplněnou na výzvu soudu dne 18. 11. 2016 obnovy řízení a to z toho důvodu, že se objevily nové důkazy, které pro ni mohou přivodit příznivější rozhodnutí ve věci. Žalovaná zejména zpochybňuje doklad o platbě v restauraci v Kuklencech u Hradce Králové, který žalobce předložil jako jeden z důkazů k prokázání toho, že se dne 6. 12. 2010 v dopoledních hodinách, kdy mělo dojít k uhrazení dluhu ze strany manžela žalované, nenacházel v Liberci. Žalovaná uvádí, že tuto restauraci se svým manželem navštívili dne 8. 9. 2015, přičemž jim personál restaurace i přes to, že je restaurace vybavena registrační pokladnou, na žádost vydal doklad znějící na vyšší částku, než manželé v restauraci zaplatili. Obdobně manželé navštívili restauraci dne 11. 10. 2015, přičemž jim personál restaurace vydal doklad znějící na vyšší částku a na jiné datum, konkrétně na 10. 10. 2015. Tato svá tvrzení žalovaná dokládá rozdílnými doklady z restaurace ze dne 8. 9. 2015 a ze dnů 11. 10. 2015 a 10. 10. 2015. Dále předkládá výtisk emailové zprávy od restaurace Na Statku, ve které pan Robert J. [REDAKCE] sděluje, že doklad znějící na částku 456 Kč ze dne 6. 12. 2010 se v jejich archivu účetnictví nenachází. Žalovaná je proto přesvědčena, že doklad předložený žalobcem nemá žádnou důkazní hodnotu. Žalovaná dále zpochybňuje věrohodnost výpovědí svědků Libora V. [REDAKCE] a Jaroslavy J. [REDAKCE]

Právní zástupce navrhovatelky před soudem uvedl, že odkazuje na písemné podání, ve kterém je zpochybněn především doklad o platbě v restauraci ze dne 6. 12. 2010, který předložil žalobce k prokázání svých tvrzení, když žalovaná zjistila, že tento doklad neodpovídá skutečnosti. Vlastním šetřením pak zjistila, že v uvedené restauraci lze získat doklad prokazující jiné skutečnosti, ať už jde o datum vydání či výši platby.

Žalobce se k žalobě na obnovu řízení žalované vyjádřil tak, že personál restaurace vystavil dokad na celou placenou částku včetně spropitného, proto v účetnictví restaurace figuruje jiná částka, která je nižší o spropitné. Žalobce poukázal na to, že v daném řízení byla provedena řada dalších důkazů, včetně svědků a fotodokumentace, které jasně prokázaly, že nemohl převzít dlužnou částku, tak jak tvrdila žalovaná a její manžel. Tvrzení žalované a jejího manžela žalobce považuje za lživá, když zpochybňují věrohodnost jeho manželky. Žádá proto, aby soud návrh na obnovu řízení zamítl.

Podle § 228 odst. 1 písm. a) a b) o. s. ř. může účastník napadnout pravomocný rozsudek žalobou na obnovu řízení, jsou-li tu skutečnosti, rozhodnutí nebo důkazy, které bez své viny nemohl použít v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci; nebo lze-li provést důkazy, které nemohly být provedeny v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci.

Podle § 235e o. s. ř. žalobu na obnovu řízení soud usnesením buď zamítne, nebo povolí obnovu řízení.

Na základě shora uvedených zjištění dospěl soud k závěru, že v daném případě nejsou splněny podmínky citovaného zákonného ustanovení pro povolení obnovy řízení, neboť tvrzení žalované ani jí navrhované důkazy pro ni nemohou přivodit příznivější rozhodnutí ve

věci, a to s ohledem na to, že nikterak nedokládají skutečnost, že dluh vůči žalobci byl ze strany žalované zaplacen. Tyto skutečnosti a důkazy by totiž měly zpochybnit jen a pouze konzumaci oběda žalobce v restauraci v Kuklenech u Hradce Králové v den, který žalovaná údajně uhradila svůj dluh žalobci. Zpochybnění věrohodnosti tohoto dokladu tedy nemůže vést k závěru, že žalovaná žalobci dluh skutečně uhradila. To, že žalobce se dne 6. 12. 2010 nenacházel v Liberci, bylo před soudem prokázáno i dalšími důkazy, a to svědeckými výpověďmi Libora V [redacted] a Jaroslavy J [redacted], předloženými fotografiemi umístěnými na internetu s datem pořízení a diářem Jaroslavy J [redacted] ve kterém byla dne 06. 12. 2010 zachycena poznámka o cestě žalobce do Všestar u Hradce Králové. I kdyby tedy bylo prokázáno, že žalobce dne 6. 12. 2010 neobědval v restauraci v Kuklenech, nemohla by tato skutečnost pro žalovanou přivodit příznivější rozhodnutí ve věci, neboť ostatní provedené důkazy nepochybně vyvrátily tvrzení žalované, že se žalobce dne 6. 12. 2010 v dopoledních hodinách nacházel v Liberci v Penzionu Bucharika. Dále je třeba uvést, že zástupce žalované v závěru řízení, které předcházelo vydání rozsudku zdejšího soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 32 EC 15/2012-96 navrholo výsledek provozního restaurace v Kuklenech Roberta Jedličky s tím, že tento svědek by měl zpochybnit doklad o konzumaci žalobce v restauraci ze dne 6. 12. 2010. Je tedy zřejmé, že žalovaná již před vydáním specifikovaného rozsudku měla pochybnosti o pravosti dotčeného dokladu, a tato skutečnost tudíž nemůže být označena jako skutečnost, o které v původním řízení před soudem nevěděla a ani vědět nemohla. Co se týče tvrzení žalované o nevěrohodnosti výpovědí svědků ze strany žalované, nejsou podložena žádnými rozhodnými argumenty, které by měly vztah k tomuto řízení a které by skutečně věrohodnost svědků zpochybňovaly. Soud proto žalobu na obnovu řízení v souladu s § 228 odst. 1 písm. a) a b) a § 235e o. s. ř. zamítl.

Náklady řízení nebyly žalobci přiznány, neboť žalobce sice měl úspěch ve věci, avšak žádné náklady mu nevznikly (§ 142 odst. 1, § 235a odst. 2 o. s. ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, prostřednictvím soudu podepsaného.

V Liberci dne 29. března 2017

JUDr. Regina Sypecká v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Romana Klesalová